

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ירמיה" – פרק טו

א ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה וישמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו: ב והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: ג ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית: ד ונתתים לזועה לזעוה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אשר עשה בירושלם: ה כי מי יחמל עליך ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך: ו את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם: ז ואזרם במזרה בשערי הארץ שפלתי אבדתי

אֶת־עַמִּי מִדְרָכֵיהֶם לֹא־שָׁבוּ׃ ח עֲצָמוֹ־לִי אֲלִמְנוֹתוֹ אֲלִמְנוֹתָיו
מִחֹל יָמִים הֵבֵאתִי לָהֶם עַל־אֵם בַּחֹר שִׁדָּד בַּצְּהָרִים הַפִּלְתִּי
עָלֶיהָ פֶּתֶאֱם עִיר וּבְהָלוֹת׃ ט אֲמַלְלָה יִלְדָּת הַשְּׁבָעָה נִפְחָה
נִפְשָׁה בָּאָה בָּא שְׁמֵשָׁה בְּעַד יוֹמָם בּוֹשָׁה וְחִפְרָה וּשְׂאֲרֵיתָם
לַחֲרַב אֶתָּן לִפְנֵי אֲבִיבֵיהֶם נֶאֱמַ־יְהוָה׃ י אוֹי־לִי אֲמִי כִי
יִלְדָּתַנִּי אִישׁ רִיב וְאִישׁ מְדוֹן לְכָל־הָאָרֶץ לֹא־נִשְׁתִּי
וְלֹא־נָשׁוּ־בִי כֹלָה מִקְלָלוֹנִי׃ יא אֲמַר יְהוָה אִם־לֹא שְׁרוֹתָ־
שְׂרִיתִיךָ לְטוֹב אִם־לֹא ׀ הִפְגַּעְתִּי בְךָ בְּעַת־רָעָה וּבְעַת צָרָה
אֶת־הָאִי־ב׃ יב הִירַע בְּרֹזֶל ׀ בְּרֹזֶל מִצָּפוֹן וּנְחָשֶׁת׃ יג חִילְךָ
וְאוֹצְרוֹתֶיךָ לָבֹז אֶתָּן לֹא בְמַחִיר וּבְכָל־חַטָּאוֹתֶיךָ
וּבְכָל־גְּבוּלֶיךָ׃ יד וְהֵעֲבַרְתִּי אֶת־אֲבִיבֶיךָ בְּאָרֶץ לֹא יִדְעָתָּ
כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְּאִפִּי עָלֶיכֶם תּוֹקֵד׃ טו אַתָּה יִדְעָתָּ יְהוָה
זְכַרְנִי וּפְקֻדָּנִי וְהִנָּקֶם לִי מִרֹדְפֵי אֱלֹהֵי־אָרֶץ אֲפֹךָ תִּקְחֵנִי דַע
שְׂאֵתִי עָלֶיךָ חֲרָפָה׃ טז נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וְאִכְלָם וַיְהִי דְבָרֶיךָ
דְּבָרְךָ לִי לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחַת לְבָבִי כִי־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלַי יְהוָה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת׃ יז לֹא־יִשְׁבַּתִּי בְּסוֹד־מְשַׁחֲקִים וְאֶעְלֹז מִפְּנֵי
יָדְךָ בְּדָד יִשְׁבַּתִּי כִי־זַעַם מִלְּאֲתָנִי׃ יח לָמָּה הָיָה כְּאֲבִי נִצַּח
וּמִכְתִּי אֲנוּשָׁה מֵאֲנָה הֲרַפָּא הָיוּ תְהִיָּה לִי כְמוֹ אֲכֹזֵב מִיָּם לֹא

נֶאֱמָנוּ: יט לְכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אִם־תָּשׁוּב וְאֲשִׁיבָךָ לְפָנַי
 תִּעֲמַד וְאִם־תּוֹצִיא יָקָר מִזּוּלָל כְּפִי תִהְיֶה יָשׁוּבוּ הֵמָּה אֵלַיךָ
 וְאַתָּה לֹא־תָשׁוּב אֵלֵיהֶם: כ וּנְתַתִּיךָ לְעַם הַזֶּה לְחֹמַת נְחֹשֶׁת
 בְּצוּרָה וְנִלְחָמוּ אֵלַיךָ וְלֹא־יִוָּכְלוּ לָךְ כִּי־אֶתְךָ אֲנִי לְהוֹשִׁיעַךָ
 וְלִהְצִילְךָ נְאֻם־יְהוָה: כא וְהִצַּלְתִּיךָ מִיַּד רָעִים וּפְדַתִּיךָ מִכַּף
 עֲרָצִים:

ספר "ירמיה" – פרק טז

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ב לֹא־תִקַּח לָךְ אִשָּׁה וְלֹא־יִהְיוּ
 לָךְ בָּנִים וּבָנוֹת בַּמָּקוֹם הַזֶּה: ג כִּי־כֹה ו אָמַר יְהוָה
 עַל־הַבָּנִים וְעַל־הַבָּנוֹת הַיְלֹוּדִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־אִמָּתָם
 הַיְלִידוֹת אוֹתָם וְעַל־אֲבוֹתָם הַמוֹלְדִים אוֹתָם בְּאֶרֶץ הַזֹּאת:
 ד מִמּוֹתֵי תַחֲלָאִים יָמָתוּ לֹא יִסְפְּדוּ וְלֹא יִקָּבְרוּ לְדָמֶן עַל־פְּנֵי
 הָאֲדָמָה יִהְיוּ וּבַחֲרָב וּבַרָעַב יָכֻלוּ וְהִיתָה נְבִלְתָם לְמֵאֲכָל
 לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֵהֶמַת הָאָרֶץ: ה כִּי־כֹה ו אָמַר יְהוָה
 אֶל־תָּבוֹא בֵּית מְרוֹזַח וְאֶל־תֵּלֶךְ לְסִפּוּד וְאֶל־תִּנַּד לָהֶם
 כִּי־אֲסַפְתִּי אֶת־שְׁלוֹמִי מֵאֵת הָעָם־הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה אֶת־הַחֹסֵד
 וְאֶת־הַרְחָמִים: ו וַיָּמָתוּ גְדָלִים וּקְטָנִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת לֹא

יִקְבְּרוּ וְלֹא־יִסְפְּדוּ לָהֶם וְלֹא יִתְגַּדְּדוּ וְלֹא יִקְרַח לָהֶם:
 וְלֹא־יִפְרְסוּ לָהֶם עַל־אֲבָל לְנַחֲמוּ עַל־מֵת וְלֹא־יִשְׁקוּ אוֹתָם
 כּוֹס תְּנַחוּמִים עַל־אֲבִיו וְעַל־אִמּוֹ: ^ח וּבֵית־מִשְׁתֶּה לֹא־תִבּוֹא
 לְשַׁבֵּת אוֹתָם לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת: ^ט כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מִשְׁבִּית מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְעֵינֵיכֶם
 וּבִימֵיכֶם קוֹל שִׁשּׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כַּלָּה: ^י וְהָיָה
 כִּי תִגִּיד לְעַם הַזֶּה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ
 עַל־מָה דָּבַר יְהוָה עָלֵינוּ אֵת כָּל־הַרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וּמָה
 עֹנֵנּוּ וּמָה חֲטָאתָנוּ אֲשֶׁר חָטְאנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: ^{יא} וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵיהֶם עַל אֲשֶׁר־עָזְבוּ אֲבוֹתֵיכֶם אוֹתִי נְאֻם־יְהוָה וַיִּלְכוּ
 אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּעֲבְדוּם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וְאֵתִי עָזְבוּ
 וְאֶת־תּוֹרָתִי לֹא שָׁמְרוּ: ^{יב} וְאַתֶּם הֲרַעַתֶּם לַעֲשׂוֹת מַאֲבוֹתֵיכֶם
 וְהֵנַכֶם הַלְכִים אִישׁ אַחֲרֵי שְׂרָרוֹת לְבוֹ־הָרַע לְבַלְתִּי שְׁמַעַ
 אֵלַי: ^{יג} וְהִטַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 לֹא יִדְעֶתֶם אֶתֶם וְאֲבוֹתֵיכֶם וְעַבַּדְתֶּם־שָׁם אֶת־אֱלֹהִים
 אַחֲרִים יוֹמָם וְלַיְלָה אֲשֶׁר לֹא־אֶתֶן לָכֶם חֲנִינָה: ^{יד} לְכֵן
 הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֵאמַר עוֹד חֲי־יְהוָה אֲשֶׁר
 הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאָרֶץ מִצְרַיִם: ^{טו} כִּי אִם־חֲי־יְהוָה

אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּמִכָּל הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר הִדְיָחָם שָׁמָּה וְהַשְׁבַּתִּים עַל־אֲדָמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְאֲבוֹתָם: טז הַנְּנִי שְׁלַח לְדֹוֹגִים לְדִיְגִים רַבִּים נֹאֵם־יְהוָה
וְדִיגוֹם וְאַחֲרֵי־כֵן אֶשְׁלַח לְרַבִּים צִידִים וְצָדוֹם מֵעַל כָּל־הָר
וּמֵעַל כָּל־גְּבֻעָה וּמִנְקִיקִי הַסְּלָעִים: יז כִּי עֵינַי
עַל־כָּל־דַּרְכֵיהֶם לֹא נִסְתָּרוּ מִלְּפָנַי וְלֹא־נִצְפָן עֲוֹנָם מִנֶּגֶד
עֵינַי: יח וְשַׁלַּמְתִּי רֵאשׁוֹנָה מִשְׁנֵה עֲוֹנָם וְחַטָּאתָם עַל חֲלָלִם
אֶת־אֲרָצִי בְּנִבְלַת שְׁקוּצֵיהֶם וְתוֹעֲבוֹתֵיהֶם מָלְאוּ אֶת־נַחְלָתִי:
יט יְהוָה עֲזִי וּמַעֲזִי וּמְנוּסִי בְיוֹם צָרָה אֶלְיָךְ גּוֹיִם יִבְאוּ
מֵאֲפֹסֵי־אֶרֶץ וַיֹּאמְרוּ אַךְ־שֶׁקֶר נַחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ הֶבֶל וַאֲיֵן־בָּם
מוֹעִיל: כ הִיַּעֲשֶׂה־לוֹ אָדָם אֱלֹהִים וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים: כא לְכֵן
הִנְנִי מוֹדִיעֵם בַּפֶּעַם הַזֹּאת אוֹדִיעֵם אֶת־יְדֵי וְאֶת־גְּבוּרָתִי
וַיִּדְעוּ כִּי־שָׁמַי יְהוָה:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "ידיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי ו"יתבוננו ח'סדי י"קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)